

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Bulla Pij pape. ij. de no[n] apellando ad futuru[m] co[n]ciliu[m], req[ui]re
post Bulla[m] p[re]cedente[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Bulla Pij pape. ij. de non appellando.

& probare se solum, uel exemptum a talibus empti-
aut etiam alijs quibuscumque, que solui in susceptione feu-
dorum huiusmodi consueuerint, predictarum insuper se-
ptuaginta trium marcarum, & feronis, diuisionem faciet
magister curie imperialis, siue regalis, hoc modo,

¶ Primo enim decem marcas pro semetipso referuans,
dabit cancellario imperialis, siue regalis curie, decem
marcas magistris, notarijs, & doctoribus tres marcas,
& sigillatori pro cera & pergameno unum feronem,
ita uidelicet, quod cancellarius, & notarij, principis recipi-
enti feudum, non ad aliud, quam ad dandum sibi testi-
monialem recepti feudi, seu simplicis inuestiture littera
sint restricti. Item dabit magister curie pincernę de lym-
burch, de prefata pecunia decem marcas, magistro co-
quinę de Norenberch decem marcas, uicemarchalco de
Papenheim, decem marcas, & camerario de Falkenstein
decem marcas. Tali tamen cum conditione, si ipsi & eo-
rum quilibet in huiusmodi curie solemnitatibus presen-
tialiter assint in suis officijs ministrando. Si uero ipsi, uel
eorum aliqui absentes fuerint, extunc officiales imperia-
lis, siue regalis curie, qui talibus presunt officijs, eorum
quorum suppleant absentiam, singuli singulorum, sicut
uocem, nomenque & labore suffertur, sic lucra & commo-
da reportabunt. Dum autem princeps aliquis, equo uel
alteri bestie infirmos, feuda sua ab imperatore recipit, uel
rege, equus ille, seu bestia cuiuscumque speciei sit, debetur
superiori marchalco, id est duci Saxonie, si presens alicue-
rit, alioquin illi de papenheim, eius uicemarchalco aut
illo absente imperialis, siue regalis curie marchalco.

Cum sacri Romani celsitudo imperij, diuersarum natio-
num moribus, uita, & idiomate distinctarum linguis,
habeat gubernacula moderari, dignum est, & cunctorum
sapientum iudicio censetur expediens, quod electores prin-
cipes, ipsius imperij columnę, & latera, diuersorum ideo-
matum, & linguarum differentijs instruantur, ut plures
intelligant, & intelligantur a pluribus, qui plurimorum
necessitatibus releuandis, Cesaree sublimitati assistant,
in parte sollicitudinis constituti. Quapropter statuimus,
ut illustrium principum, prout a regis Bohemie, comitis
palatini reni, ducis Saxonie, & marchionis Brandebur-
gen. electoribus, filijs, uel heredes, & successores, cum ueri
similiter theutoniscum idioma sibi naturaliter inditum
scire presumatur, & ab infantia didicisse, incipiendo a
septimo sue etatis Anno, in grammatica italica, ac fla-
uica, linguis instruantur, ita, quod infra quartumdecimum
etatis annum existant in talibus iuxta datum sibi a deo
gratiam eruditi, cum illud non solum utile, immo ex cau-
sis premissis summe necessarium habeatur, eo, quod illarum lin-
guarum, ut plurimum ad usum & necessitatem sacri imperij
frequentari sint solite, & in his plus ardua ipsius imperij
negotia uentilentur. Hunc autem proficiendi modum in
premissis ponimus obseruandum, ut relinquatur optio-
ni parentum in filios, si quos habuerint, seu proximos,
quos in principalibus sibi credunt uerisimiliter successu-
ros, ad loca dirigant, in quibus de huiusmodi possint
linguarum edoceri, uel in proprijs domibus pedagogos
instructores, & pueros cōsocio in his peritos eis adiun-
gant, quorum conuersatione, pariter & doctrina in lin-
guis ipsis ualeant erudiri.

Bulla Pij pape. ij. de non appellando, ad futurum Concilium.

P IVS EPISCOPVS. S.
ferus ferorum dei, ad fu-
turam rei memoriam execra-
bilis, & pristinis tempori-
bus inauditus temeritate
nostra inoleuit abusus, ut
a Romano pontifice, Je-
su Christi uicario, cui di-
ctum est in persona beati
Petri, Pasce oues meas, &
quodcumque ligaueris super
terram, erit ligatum, & in cœ-
lo, nonnulli spiritu rebellionis imbuti, non sanioris cupidi-
tate iudicij, commisi euasione peccati, ad futurum concilium
prouocare presumant, quod quantum sacris canonibus ad-
uertetur, quantumque republice christianę noxiū sit, quiuuis
non ignarus iurum intelligere potest, namque ut alia pre-
tereamus, que huic corruptelę manifestissime refragatur
quis non illud ridiculum iudicauerit, quod ad id appellatur
quod nullus est, nec scitur quando futurum sit, pauperes
a potentioribus multipliciter opprimuntur, remanent im-
punita scelera, nutritur aduersus primam sedem rebellio, liber-
tas delinquenti cōceditur, & ois ecclesiastica disciplina,
& hierarchicus ordo cōfunditur. Volentes igitur hoc pe-
siferum uirus a Christi ecclesia procul pellere, & oculi no-
bis cōmissarum saluti consulere, omnemque materiam scandali
ab oculi nostri saluatoris arcere, de uenerabili fratrum no-
strorum sanctę Romanę ecclesię cardinalium, cunctorumque
prelatorum, ac diuini, & humani iuris interpretum curiam se-
quentium concilio, & assensu, ac ex certa nostra scientia
huiusmodi prouocationis introductiones damnamus,
& tanquam erroneas, ac detestabiles reprobamus, cassantes
& penitus annullantes, si qua hactenus taliter interposi-
ta reperiantur, easque tanquam inanes, ac pestiferas, nullius
momenti esse decernimus, ac declaramus, precipientes,
ut deinceps nemo audeat quouis quęsito colore, ab ordi-
nationibus, sententijs, siue a mandatis quibuscumque no-
stris, ac successorum nostrorum talem appellationem interpo-
nere, aut interpositę per alium adherere, seu ea quomodo
libet uti, si quis autem contraxerit, a die publicationis
presentium in cancellaria apostolica, post duos menses,
cuiuscumque status, gradus, ordinis, uel cōditionis fuerit,
etiam si imperiali, regali, uel pontificali prefulgeat digni-
tate, ipso sententię execrationis incurrat, a qua nisi per
Romanum pontificem, & in mortis articulo absoluti non
possit, uniuersitas uero, siue collegiū ecclesiastico substa-
ceat interdictio. Et nihilominus tam collegia, & uniuersi-
tates, quę predicte & alię quecumque personę, eas penas
ac censuras incurrant, quas rei maiestatis, & hereticę pra-
uinitatis fautores incurtere dinoscuntur, tabelliones insup-
ac reites qui huiusmodi actibus inter fuerint, & genera-
liter qui scienter conciliū, auxiliū dederint, uel fauorem
taliter appellanti bus, pari pena plectantur, Nulli ergo
omnino hominum liceat, hęc paginā nostrorum uoluntatis,
dānatiōis, reprobatiōis, cassatiōis, annullatiōis, decre-
ti, declarationis, & mandati infringere, uel ei ausu teme-
rario cōtrahere. Si quis autem hoc attentare presumpserit,
indignatione omnipotentis dei, & beatorum Petri Pauli
apostolorum, eius se nouerit incursum. Datū Mantuę, An-
no incarnationis dominicę, Milleesimo, quadringentesimo,
quinguaagesimo nono, quindodecimo kalendas fe-
bruarij, pontificatus nostri, Anno secundo.

¶ Finis primi Tomi Conciliorum.